

Ondrejove LISTY

Mesačník farnosti KOPRIVNICA

ročník II., číslo 14/2014

Neuveriteľné

Náš svet je plný krásnych vecí. Ich krása spočíva v jednoduchosti, ktorá nás fascinuje. Už len tým, že sú krásne, volajú po tom, aby ich človek obdivoval, chránil a miloval. Samozrejme, ak človek dokáže tú krásu vnímať a nechá sa ľahou dotknúť. Ak si uvedomí, že to tu nie je len tak.

Aj Vianoce sú sviatkom krásy, ktorá je tak vznešená, až tomu nechceme veriť. Boh prichádza do nášho sveta tým najobyčajnejším spôsobom. Ako malé dieťa. A čaká, že nás tým ohúri. Čaká, že nás to dojme, že k nám prichádza tak obyčajne, tak všedne. Malé dieťa nemusí hovoriť nič, aby všetci vedeli, že ho majú obdivovať, chrániť a milovať. Nepoužíva nijaké dôkazy lásky. Ani my mu nedávame žiadne podmienky, vďaka ktorým si má našu lásku zaslúžiť. Jednoducho je. A tým všetkých okolo seba núti k láske, ktorá nepozerá na to, čo to stojí. Boh je tým krásny, že sa teší z jednoduchých vecí a všednosť prežíva s vedomím slávnosti. Preto prichádza ako obyčajný človek, cez obyčajný pôrod ženy, do obyčaj-

ného sveta, aby žil obyčajný život. Abý z toho všetkého urobil slávnosť, ktorá nikdy nekončí.

Myslíme si, že nám k šťastiu a radosť chýba veľa vecí. A nakoniec zostávajú len našim trápením. Už nedokážeme veriť obyčajným veciam. Zdajú sa nám všedné a nudné. Aj tie, ktoré sa týkajú našej viery bezprostredne: modlitba, sviatosti, nedeľa, Sväté písmo. Ale Boh sa rozhodol prichádzať len tak. Cez každodennú všednosť v modlitbe, vo svätom prijímaní, cez riadky Biblie, v tichu. A hovorí nám stále to isté. Chcem byť milovaný... Neuveriteľné...

Milan Supek, farár

SVETLO

Je zažaté.

Je človek, je všetko.

Narodil sa a prvýkrát zomiera.

Každodenný Boh a láska.

Kvôli nám.

Nezhasneme?

Katarína Maliková

Úcta k Sedembolestnej nekončí... _____

Týmto mesiacom sa končí Rok Sedembolestnej Panny Márie. Naši predkovia prijali Máriu do svojho života. Historicky sa zrodila zvláštne a svetovo výnimočná a jedinečná mariánska úcta s motívom Máriinej bolesti (Sedembolestná Panna Mária nie je patrónkou iného štátu a samostatného národa). Dnes je rad na nás, aby sme uskutočňovali Ježišovu poslednú vôle, vyjadrenú slovami, ktoré adresoval učeníkovi: „Hľa, tvoja Matka.“

Na záver jubilejného roku prinášame niektoré z výrokov pápežov o Panne Márii:

„Pán postavil Ježišovu Matku do roz-
hodujúcich chvíľ ľudských dejín a ona
vždy odpovedala s plnou pripravenosťou,
ktorá je ovocím hlbokého vzťahu s Bo-
hom, čo dozrieva vo vytrvalej a intenzív-
nej modlitbe.“

„Mária nás učí nevyhnutnosti modlitby
a ukazuje, že iba prostredníctvom stále-
ho, intímneho a milujúceho vzťahu s jej
Synom, môžeme vyjsť z „nášho domu“,

z nás samých, s odvahou, aby sme išli až do končín zeme a všade ohlasovali Pána Ježiša, Spasiteľa sveta.“

„Do skutočnej školy kres-
ťanstva treba chodiť k Márii,
od nej sa treba naučiť abecedu
viery a nádeje.“

(emeritný pápež
Benedikt XVI.)

„Mária je cesta, ktorá viedie ku Kris-
tovi. Ľudia potrebujú Máriu! V nej totiž
nachádzajú prístup k srdcu jej Syna, k jedinému miestu, kde môže nájsť pokoj nás
nepokoju, kde možno nájsť posilu v našich
bolestiach, silu a stálosť v našich pred-
savzatiach žiť podľa hodnôt evanjelia.“

(sv. Ján Pavol II.)

„Máme dve Matky – Máriu a Cirkev.
Mária a Cirkev sú nositeľkami nádeje,
ktorou je Kristus; dávajú nám Krista, ro-
dia v nás Krista. Bez Márie by neboli Ježiš
Kristus. Bez Cirkvi nemôžeme ísiť vpred.“

(pápež František)
Eva Boglarská

Zo života farnosti _____

Duchovná obnova v Koprivnici nám okrem pripomienutia dedičstva našich otcov a úcty k sv. Ondrejovi priniesla aj sviatočné stretnutie s **otcom arcibiskupom, Mons. Bernardom Boberom**. Posiela nám všetkým vianočné posolstvo.

Vianoce sú sviatky, na ktoré sa väčšina ľudí veľmi teší, zvlášť deti. Ja som prežíval šťastné detstvo, teda i šťastné Vianoce. Preto sa rád vracam k tým Vianociam mladších rokov. Aj tie tohtoročné sviatky Narodenia Pána Ježiša očakávam

trošku ako kedysi, no predsa už akosi plnešie. Apoštol sv. Pavol v liste Galatačom píše o tejto udalosti, že sa stala v pravom čase: „keď prišla plnosť času, Boh poslal svojho Syna, narodeného zo ženy.“ Je zaujímavé, že ten pravý čas prišiel, Ježiš sa narodil, ale vlastní ho neprijali. Dajme si záležať na tom, aby sme Krista prijali. Lebo o tých, ktorí ho prijali sv. Ján apoštol napísal, že sa stali Božími synmi.

Prajem všetkým, aby sa na Vianoce mohol každý z nás tešiť, aby sa tešil v srdci i navonok, že je Boží, a aby

každý vedel vyzozprávať vo svojom okolí aký je šťastný z toho, že pozná Boha, že ho miluje, a že sa s ním rád stretáva. Nech sú Vianoce aj tento rok novou príležitosťou k aktívнемu vytváraniu pokoja v srdci, vo vzťa-

hoch i v rodinách. Do nového roku 2015 na prihovor Panny Márie, všetkým prajem a vyprosujem Božie požehnanie, aby sme boli vždy lepšími deťmi nášho Otca v nebi.

Mons. B. Bober, arcibiskup - metropolita

Púť Velehrad – Šaštín

Putovanie na posvätné miesta charakterizuje celé dejiny kresťanstva. Aj my veriaci z našej farnosti sme putovali na Velehrad a do Šaština. Prvými pútnikmi na Velehrad boli naši vierožvestci. Pri svojom putovaní sa nespoliehali na svoju silu, ale úplne dôverovali v Božiu pomoc. Putovali sme aj my na tieto miesta v úplnej dôvere vo Božiu pomoc?

Agnese Billá

V dňoch 9. 11. a 16. 11. 2014 bol v našej farnosti zorganizovaný Karneval svätých. Karneval otvoril duchovný otec krátkou pobožnosťou, a potom vládla veselá nálada. Deti boli nielen prezlečené za svätcov a biblické postavy, ale o týchto postavách vedeli aj niečo povedať. Bola to zábava, ale aj pekný duchovný zážitok a ukádzanie náboženských hodnôt v živote veriaceho človeka. Tešíme sa na budúci karneval.

Eva Kočišová

Kalendár svätých

Sv. TOMÁŠ BECKET, biskup a mučník

Pôvod mena: z biblickej aramejskej pôvodiny teómá – dvojča.

Narodil sa v r. 1118 v Londýne ako syn obchodníka. Študoval v Bologni a Paríži. Arcibiskup z Canterbury ho vymenoval za diakona a kráľ Henrich II. ho v r. 1155 vymenoval za svojho kancelára. Bol veľmi vnímaný v komunikácii s druhými ľuďmi, mal vynikajúcu pamäť, pohotovosť v reči a rozhodnosť

v konaní. Keď v r. 1161 zomrel arcibiskup Teobald, Henrich II. vymenoval za nového canterburského arcibiskupa, práve Tomáša Becketa. Tomáš tým, že zastával dva najvyššie úrady v Angliku – svetský aj cirkevný, musel sa rozhodnúť, či bude viac politikom alebo cirkevným hodnostárom. Rozhodol sa zostať verný Cirkvi a pápežovi. Vzdal sa funkcie kancelára, svoje príjmy rozdelil chudobným a začal viesť prísny asketický život. Bol preto odsúdený za poruše-

nie vernosti kráľovi. Utiekol do Francúzska. V r. 1170 sa Tomáš vrátil späť do Anglicka. Kráľovi dôverníci prenikli do katedrály, kde ho 29. decembra 1172 pri oltári zavraždili. Keď sa pri jeho hrobe začali diať zázraky, Canterbury sa stalo významným pútnickým miestom v Anglicku.

V r. 1173 papež Alexander III. vyhlásil Tomáša Becketa za svätého a bol uctievany ako mučeník za obranu Cirkev. V ikonografii je zobrazený v biskupskom odevu s páliom, berlou, palmou, knihou a modelom kostola.

Mária Fečová

Hlavolam

Je tu obdobie Vianoc, kedy sa narodil Pán Ježiš. Vyskúšajte si, čo oňom viete. Vybrala som Vám udalosti z jeho života a pri nich miesta, kde sa tieto udalosti stali. Zdá sa Vám, že sa k sebe akosi nehodia? Máte pravdu. Vašou úlohou bude správne priradiť k udalosti miesto, kde sa naozaj stala.

Zvestovanie Ježišovho narodenia
Narodenie Pána Ježiša
Útek Svätej rodiny pred Herodesom
Krst Ježiša Jánom Krstiteľom
Pokúšanie Ježiša zlým duchom
Premenenie vody na víno
Uzdravenie Petrovej svokry
Ježišovo premenenie
Vzkriesenie mládenca
Hostina u Zacheja
Vzkriesenie Lazára
Predsmrtné potenie krvou
Ukrižovanie Pána Ježiša
Zjavenie Zmŕtvychvstaleho

v Káne Galilejskej
v meste Jericho
na ceste do Emauz
v Betleheme
v Betánií
v rieke Jordán
v Getsemanskej záhrade
na Golgote
na púšti
v Nazarete
na hore Tábor
v Kafarnaume
pri meste Naim
do Egypta

Anna Polčová

Málokedy sa nám dostanú do rúk diela našich klasíkov. Väčšinou ich považujeme za staromódnych a neaktuálnych. A už vôbec sa nezaujímame o to, ako prežívali svoj každodenný život a aké prežívali ťažkosti. Dnes Vám ponúkame niečo extra. Kúsok z homiletickej tvorby Jonáša Záborského. Príjemné čítanie.

Župčany, 1875:

Kňaz a spisovateľ Jonáš Záborský si pripravuje nedeleňu kázeň

Dnes budete počúvať kázeň, akú ste ešte nikdy nepočuli, Slovač jedna nevďačná. Som starý a chorý, ustatiý, ale aj Vy ste chorí tiež, tie najhoršie choroby Vás obchádzajú a sú v nás: nenávisť, nevďačnosť, hašterivosť a najmä chamtivosť a závist. Povie sa - Jonáš Záborský a kdekomu sa v mysli vybaví to najhoršie: panslavistický farár, čo mení vieru ako kabát. To všetko sa o mne vie. Ale čo sa vie o nás? Vie okolity vzdelaný svet, že tu žijeme ako tie božie hoviadka? Že nás zaujíma iba vlastný gágor a bruch a ešte tak peniaze a teplá posteľ? Nevedomosť - to je tá najlepšia vata v ušiach hlupákov. Napísal som pre Vás viac ako tridsať drám. Bojím sa spýtať, či to niekto vie. Kto z Vás niečo vie o štúrovcoch, kto z Vás niekedy počul o Bernolákovi alebo Svätoplukovi, nikto! Darimo sa schovávate za chrbty druhých, ja Vás dobre vidím - a vidím aj do tých Vašich čiernych duší. Iba ja najlepšie viem o našich hriechoch a niekedy sa mi z nás zdvíha žalúdok. Kradneme ako straky, špiníme si do vlastného hniezda, krížom-krážom sa ako domáce zvieratá párimo pri stohoch. Veci ducha nám môžu byť ukradnuté, lebo nás zaujímajú iba veci tela: dať prácu zubom, slinám, žalúdku, vybiť svoj zvierací pud a zaľahnúť na pričňu. Ale čo je v nás? Kapusta, fazuľa, zemiaky. A čo náš duch, naša hlava, naše srdce? Čo včera jedli naše oči, čo pili naše duše? Žil raz jeden romantik... Romantik - to je taký človek, ktorý chce, aj keď nemusí, a tak aj nakoniec skončí. Štúr sa volal. Iba to najlepšie o nás hovoril a písal, veril v našu mrvavnú silu, písal o tom aj do novín; ešte šťastie, že do vlastných. Ved' kto z Vás tie noviny čítal? Nik. Potom odkiaľ ste sa mohli dozvedieť o svojej veľkej mrvnej sile? Ešte tak

v krčme od žida, keď Vám naleje, hned' je tu tá veľká sila - niekomu dať po papuli. To áno, to vieme. A čo sila dokázať viac, biť sa za národnú vec, za veci verejné i za cenu toho, že odvisnem na jabloni? To nie, na to už nieto sín. To Vy tak niekomu konkrétnemu dať jednu po papuli - a zase kapusta, zemiaky a fazuľa a na druhý deň sa poklonkovať pánom, pchať sa im tam, kde sa to nepatrí, a potom po kútoch hovoriť „a ved' nejako bolo, nejako bude“. Ale ako bude, Slovač moja nešťastná, ako? Zle, zle bude. Váš svet je toto tuto. Ale zvyšný svet je tam, má veľkých mužov, železnicu, lode, divadlá, fabriky. Čítaním sa nadýchame veľkého sveta a dostaneme chuť ten svet na chrbtoch preniesť aj sem do Župčian. A keď budeme vzdelení, nestrpíme, aby tu úradovali cudzí a hlúpi, ale vyberieme si a zvolíme tých najšikovnejších, aby spravovali veci verejné a nikdy nepripustíme, aby tu orla robil hovnivál. Otvoria sa Vám oči a mozgy, susedské spory sa nám začnú javiť ako niečo malé a smiešne, začneme uvažovať o živote a začneme vyzerat' ako ľudia - slobodní, vzdelení, sčítaní Európania. Ved' čo sme zatial? Nič. Nikto o nás nevie, nikto s nami vo svete nepočíta, žijeme si ako vlci v horách a sysle v dierach: bijeme sa o kost' a zaliezame pred svetom. Sme biele miesta na mape človečenstva, nevedia o nás vo Francúzsku, ale ani v Anglia, sme slovanskí barbari, špinaví, rozhádaní a nenažraní, sme otrhaná cháska, čo má iba v nedelu a cez sviatok tu v chráme Božom pripomínať ľudí. Jeden ako druhý, ako tie vráby pri potoku, bez farby a osobitosti. Slovač moja, my však musíme zdvihnuť hlavy a zastať si pred Bohom a svetom: tu sme, nie sme až takí niktoši ako na prvý pohľad vyzeráme, pod tou špinou a blatom ešte tlie uhlík vášne, ešte sa dokážeme zapaliť a zahoriet... Lenže Vy to nepoviete, dobre vás poznám za tie roky, Vy jedným uchom dnu a druhým von. Mám šesťdesiatštyri rokov, som slovenský spisovateľ, som umelec tohto národa, ktorého, žiaľ, tento národ nepozná. A koľko tu raz takýchto národných umelcov bude! Ale raz sa Vaši potomkovia budú o mne učiť v škole, budú ma musieť poznať, budú musieť hodnotiť moje diela, aj keď, ako Vás poznám, ani oni ich čítať nebudú. Pôvodne som si myslal, že sa stačí za Vás modliť. Ako ukázal čas - nestačilo to. Začal som pre vás písat - no nepomohlo to. A tak vám nechám chvíľu na rozmyslenie - musíte sa rozhodnúť sami, každý sám za seba, teda či ísť svetom a životom cestou tela alebo ducha... Amen.